

ikke komme fra, nemlig dette, at alle Partier i Folketingets Finansudvalg — og for Resten ogsaa i Landstingets Finansudvalg — har tiltraadt 8 Timers Arbejdsdagen, saaledes som den forelaa i et Forslag fra Ministeriet. Naar den højtærede Finansminister nu siger, at den Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen, som da fandt Sted, har kostet Snese af Millioner, saa er Udtrykket vel noget for stærkt; i det Aar, som er gaaet siden da, kan der ikke være anvendt Snese af Millioner til Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen.

Endnu maa jeg sige til den højtærede Trafikminister angaaende Kulindkøbene, at det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, var et Spørgsmaal om, hvorfor han ikke vilde modtage en Afskrivning, og jeg bad den højtærede Minister forklare mig det. Han svarer dertil, at det vil han ikke gøre af den Grund, at Staten jo modtager Overskuddet og dækker Underskuddet af Statsbanerne, og saa synes der for ham ikke at være nogen Mening i at foretage denne Transaktion nu. Det, jeg mente, der kunde opnaas derved, var, at Regnskabet kom til at foreligge klarere til næste Aar, end det nu vil komme til at foreligge. Her maa jeg endnu rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. For det første med Hensyn til Brændselet — det er jo Brændselet, det hele staar paa. Brændselet kostede i Finansaaret 1919—20 40 Mill. Kr. Hvad det vil koste i indeværende Aar, ved jeg ikke, ligesom jeg ikke kan vide, hvad Underskuddet bliver for Statsbanerne i indeværende Aar — maaske den højtærede Minister ved det. Det bliver større, end det er anslaaet til paa Finanslovforslaget og Tillægsbevillingslovforslaget. Der er det nemlig anslaaet til 30 Mill. Kr., men det er jo umuligt, for allerede i Januar var det 34 Mill. Kr.; altsaa maa det blive meget større. Paa næste Aars Finanslovforslag opstiller den højtærede Trafikminister, som jeg nu har faaet Lejlighed til at efterse, et Overskud paa Statsbanernes Budget paa 800 000 Kr.; og der opstilles til Kulforbruget — eller Brændselsforbruget, som jo er et bedre Udtryk, thi Brændselet er jo ikke andet end Kul, det er Kul, der anvendes baade til Lokomotiver og til Færger — en Bevilling paa 64 Mill. Kr. paa næste Aars Finanslov. Samtidig siger den højtærede Minister her i Landstinget, at dette har ingen Betydning: alt, hvad der faar Betydning, er, at Erhvervslivet tager Fart, kommer helt anderledes i Gang, end det nu er; det, de Radikale og Socialdemokraterne vil, er at

agitere for Nedsættelse af Taksterne. Jeg ved mig fri for den Beskyldning, at jeg skulde ville foretage nogen Agitation i denne Henseende. Jeg er bange for, at den højtærede Trafikminister, der — ligesom Nimrod var en vældig Jæger for Herren — er en vældig Agitator for Herren, tror, at der ligger Agitation i alt, hvad man siger. Det gør der aldeles ikke. Hvorledes kan den højtærede Trafikminister mene, at det ikke vil faa nogen Betydning for Statsbanerne, hvorledes man til næste Aar stiller sig med Hensyn til Brændselsforbruget, naar han allerede har et Overskud paa 800 000 Kr.? Under denne Forudsætning vilde han med de nuværende Takster og med den nuværende Kørsel efter al Rimelighed opnaa et meget betydeligt Overskud for Statsbanerne, hvis han kunde nedskrive Brændselsforbruget blot fra 64 Mill. Kr. til 40 Mill. Kr., som det var i afvigte Finansaar.

Til den højtærede Finansminister vil jeg ikke sige mere. Jeg er ganske overbevist om, at vi enes ikke her i Tinget. Jeg kan med mit Kendskab til den højtærede Finansministers Opfattelse af finansielle Ting og ogsaa med mit Kendskab til hans Karakter egentlig ikke tvivle om, at han i Virkeligheden er enig med mig. Det hjælper ikke, at den højtærede Finansminister her anvender alle mulige for ham tilraadelige Udveje for at slippe udenom Faktum og søger at føre Diskussionen ind paa, hvad der er foregaaet ved tidligere Behandlinger. For det er slet ikke det, der er Spørgsmaal om, det, der er Spørgsmaal om, er den ganske enkelte Ting, om det var et Statslaan eller ikke, da den højtærede Finansminister laante hos Store nordiske Telegrafsekskab. Jeg vil gerne vide: Hvad var det da, hvis det ikke var et Statslaan? Hvis det var Staten, der laante, hvad — jeg havde nær brugt en Ed, hvad man ikke tør — skulde det saa være andet end et Statslaan? Og et Statslaan kan ifølge Grundloven kun optages ifølge Lov. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Finansminister kan slippe udenom dette, hvilke Udveje han end benytter.

Finansministeren (N. Neergaard): En saa formalistisk Opfattelse af Begrebet Statslaan som den, det ærede Medlem vil gøre gældende, har aldrig været gældende i dansk Finanspraksis, aldrig nogen Sinde. Er dette et Statslaan, saa er ogsaa Overtrækningen af Statens Konto i enhver anden Bank end Nationalbanken et Stats-